

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-0650586
Dato :

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 356 af 30. maj 2006.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Jesper Wang-Holm

Spørgsmål 356:

" Ministeren bedes redegøre detaljeret for, hvordan man fastsætter markedsrenten i forbindelse med transfer pricing-sager, i den forbindelse bedes ministeren bl.a. redegøre for hvilke internationale og evt. nationale standarder, der ligger bag rentefastsættelsen og om der er forskel på renten for forskellige typer af selskaber? "

Svar:

Renten i transfer pricing-sager skal fastsættes efter det såkaldte armslængdeprincip, hvilket vil sige på samme vilkår som mellem uafhængige parter (markedspris). Armslængdeprincippet er lovfæstet i dansk ret, jf. ligningslovens § 2.

Armslængdeprincippet er et internationalt anerkendt princip. Armslængdeprincippet finder anvendelse, i de dobbeltbeskatningsoverenskomster Danmark har indgået, når der skal foretages en vurdering af, om de priser og vilkår, der anvendes i kontrollerede transaktioner, er på markedsvilkår.

Ved vurderingen af om en kontrolleret finansiel transaktion - eksempelvis et lån - er på armslængdevilkår, foretages som udgangspunkt en sammenligning med sammenlignelige lån mellem uafhængige parter. Ved denne sammenligning er det nødvendigt indledningsvist at identificere de væsentligste karakteristika ved lånet, samt de transaktioner, der eventuelt skal anvendes som sammenligningsgrundlag.

Baggrunden for at det er væsentligt at fastlægge lånets karakteristika, er for herved bl. a. at afdække den risiko långiver har ved det konkrete arrangement. Ved lånets karakteristika foretages der en vurdering af, om fordringen er sikret eller usikret, hvor stort lånebeløbet er, hvilken valuta lånet er foretaget i, om der pålægges en sanktion ved misligholdelse af fordringen, og hvilken tilbagebetalingsprofil der er på fordringen (stående lån eller løbende afdrag).

Herefter skal der fastlægges en kreditvurdering af låntager. Baggrunden for denne vurdering er, at der ved sammenligning skal anvendes fordringer med samme risikoprofil for at opnå sammenlignelighed mellem de kontrollerede og de ikke kontrollerede transaktioner. De anvendte lånebetingelser samt kreditvurderingen af låntager anvendes ved sammenligning af tilsvarende ikke kontrollerede transaktioner.

Når karakteristikaene samt låntagers kreditvurdering ved den finansielle transaktion er fastlagt, er det som udgangspunkt nødvendigt at sammenligne

transaktionen med tilsvarende transaktioner mellem ikke forbundne foretagender. Denne sammenligning kan eksempelvis foretages ved hjælp af den fri markedsprismetode eller lånemargin metoden.

Ved den fri markedsprismetode sammenlignes en rente i eksempelvis et låneforhold mellem forbundne parter, med et lån under tilsvarende betingelser (valuta, diverse risici og afdragsprofil eksempelvis) mellem ikke forbundne parter.

Anvendelse af den fri markedsprismetode ved eksempelvis et lånearrangement, medfører, at der skal foretages en grundig analyse af lånekarakteristika samt kreditvurdering af låntager ved både det kontrollerede lån og det ikke kontrollerede lån.

Ved lånemargin metoden tages der udgangspunkt i de omkostninger, långiver har ved at stille den pågældende kapital til rådighed herunder eksempelvis omkostninger til rente, risiko forbundet med lånearrangementet og administration. Til disse omkostninger tillægges en margin, der tilfalder långiver for de funktioner og risici låntager påtager sig ved at stille den pågældende kapital til rådighed.

Koncernforbundne virksomheder er efter skattekontrollovens § 3B som hovedregel pligtige til at udarbejde en dokumentation. Dokumentationen skal sætte skattemyndighederne i stand til at vurdere om de priser og vilkår, som er anvendt i de koncerninterne transaktioner, er på armslængdevilkår. Denne dokumentationsforpligtigelse gælder også ved finansielle mellemværender. Det må således som udgangspunkt forventes, at skatteyder har fremlagt en dokumentation, der godtgør, at de koncerninterne finansielle mellemværender er foretaget på armslængdevilkår.

Ved udarbejdelse af dokumentationen skal den skattepligtige redegøre for de relevante karakteristika vedrørende de koncerninterne lån. Som sammenligningsgrundlag kan den skattepligtige eventuelt anvende koncerneksterne lån, som den skattepligtige eller koncernforbundne selskaber har. Alternativt kan den skattepligtige anvende koncerneksterne lån mellem andre uafhængige parter, f. eks. via data indhentet i databaser, jf. nedenfor.

På baggrund af den udarbejdede dokumentation kan SKAT vurdere, om der er handlet på armslængdevilkår.

Skulle den skattepligtige undtagelsesvis ikke have udarbejdet en dokumentation vedrørende det konkrete finansielle forhold, vil SKAT som udgangspunkt

foretage en konkret vurdering af bl. a. den anvendte rentesats under hensyntagen til forhold som lånets størrelse, valutaen som lånet er optaget i, dets løbetid, den stillede sikkerhed og låntagers kreditværdighed.

Som eventuelt sammenligningsgrundlag kan anvendes eventuelle koncerneksterne lån hos den skattepligtige eller hermed koncernforbundne parter eller andre eksterne data.

SKAT har oplyst, at der i de sager hvor der foretages en konkret fastsættelse af rentesatsen, kan programmer fra Standard and Poor's (Credit model) og Bloomberg indgå som hjælpeværktøjer, til at vurdere om transaktionerne er foregået på armslængdevilkår.

Programmet fra Standard and Poor's kan bruges til at vurdere låntagers kreditværdighed. Således kan programmet hjælpe skattemyndighederne med at vurdere den risiko, der er forbundet med udlån til låntager med et givent risikoniveau. Bloomberg har en omfattende database over rentesatser der er anvendt i forhold til låntagere med en given kreditvurdering. Ved kombination af de to programmer kan SKAT vurdere, om der er fastsat en passende rentesats for et koncerninternt lån.

SKAT har oplyst, at man for nylig har erhvervet licens til programmer fra henholdsvis Standard and Poor's og Bloomberg.

Skattemyndighederne kan i de situationer, hvor det undtagelsesvis ikke er muligt at fastlægge en armslængderente med rimelig sikkerhed, anvende diskontoen plus 4 pct.

Afslutningsvis bemærkes, at SKAT har oplyst, at de ikke er bekendt med, der foreligger internationale eller nationale standarder vedrørende fastsættelse af rentesatser i transfer pricing-sager, eller at der som udgangspunkt skulle være forskel på renten for forskellige typer selskaber bortset fra, hvad der er nævnt ovenfor (valuta mv.).